

เก่า

เชื่ อว่องส่งสาร

“เก่า ๆ มันเป็นสนิม ใหม่ ๆ หน้าตาจุ่มจุ่ม” ได้ยินเสียงขี้เมาข้างบ้านร้องดังลั่น อดได้
ดูเหมือนสองเที่ยวครึ่ง คือเที่ยวที่สามยังไม่จบก็พอดีได้ยินเสียง โครม ! โอ๊ย อ้ายแก่หนอยไม่อยู่บ้าน
หนอยเดียว ใหม่ ๆ หน้าตาจุ่มจุ่ม ขึ้นมาเที่ยว ธรรมดาข้างบ้านเขาเป็นคนกลัวเมีย ชอบค้มเหล้า โคน
คุดและด่าแทบทุกวันจนเกือบเป็นธรรมดาอยู่แล้ว ได้ยินเสียงจนเบื่อ

พูดถึงเรื่องของเก่าว่า เก่า น่าสนใจ ของตั้งหลายเขาชอบของเก่ากัน ทั้งใครบอกว่าเงินของ
ใหม่เป็นเงิน อย่างเช่นร้านอาหารเขาก็ต้องการร้านเก่า ยิ่งบอกได้ว่าเป็นเจ้าเก่าละ ชายก็ไม่รู้เรื่อง
เลย ถ้าเดินตรงไปบอกว่าร้านนี้เจ้าใหม่ละก็ เห็นจะเงิน แต่ของใหม่บางอย่างก็มีค่า สรุปลแล้ว เก่า
ใหม่เป็นของคู่กัน

ที่หน้ามาพูดเรื่องเก่า ๆ กันดีกว่า เดี่ยวเดี๋ย จะไม่รู้จัก ลืมเลือนเสียหมด เรื่องเก่า ๆ
เหล่านี้เอาไว้ประดับความรักแล้วกัน

รถเก่าสมัยก่อนนั้นในประเทศไทย เกือบจะไม่มีใครเอาใจใส่เลย แต่เดี๋ยวร้านขายรถเก่า
บานยังกับดอกเห็ด บางถนน เช่นถนนวิสุทธิกษัตริย์เกือบจะตลอดถนนอยู่แล้ว เรามาดูรถเก่ากันบ้าง
สมัยก่อนเมื่อมีการนำรถยนต์เข้ามาในประเทศไทยแรก ๆ นั้น เล่ากันว่าบริษัทผู้ผลิตมาขอซื้อคืนเพื่อนำ
ไปเป็นของเก่าให้ลูกหลานดู การเอาของเก่ามาเก็บไว้ดูนั้น เขาเก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์ แต่ละประเทศมี
พิพิธภัณฑ์เพื่อให้เด็ก ๆ ได้รับความรู้ถึงว่าสมัยก่อนนั้นเป็นอย่างไร แต่ของบางอย่างก็เก็บไว้เป็นที่ระลึกตาม
สถานีรถไฟใหญ่ ๆ ในประเทศไทย เขาก็เอารถจักรเก่า ๆ มาตั้งไว้ ตามกองทหารยานเกราะก็เอารถถัง
เก่า ๆ มาตั้งไว้ ที่โรงเรียนนายเรืออากาศก็เอาเครื่องบินมาตั้งโชว์ เรียกว่าอวดของเก่ากันละ

คำว่าเก่านั้นออกจะมีภาษาที่ว่าว่า “แก่” อยู่หนอยที่ยังมีคนนิยมใช้ หลายคนอยากเป็น
ศิษย์เก่าของโรงเรียนมีชื่อ ถ้าเรียกว่าศิษย์แก่ก็คงสั้นหัว ฉะนั้นสมาคมของพวกนักเรียนแก่ทั้งหลาย จึง
เรียกกันว่าสมาคมนักเรียนเก่ากันทั้งนั้น ทั้ง ๆ สมาชิกก็เป็นคนแก่ ๆ ด้วยกันทั้งนั้น ยิ่งกว่านั้นสมาชิก

รุ่นแรกมักถูกเรียกว่ารุ่นพี่กับรุ่นน้อง ทั้ง ๆ บางรุ่นอายุอาณาก็เข้าชั้นรุ่นพ่อรุ่นลูกกันทีเดียว เราไม่ยอมแก่แต่เรายอมแก่ อย่างเราเข้าทำงานจนแก่ แต่โดนเรียกว่าคนแก่ของกรมละก็เป็นได้เรื่อง แต่ถ้าเรียกคนแก่ของกรมละ ยิ้มแก้มแทบปริเชียวนะ

พูดกันเสมอ ๆ ว่า “กรรมเก่า” มันเป็นกรรมเก่า แล้วเราก็สบายใจไปได้เพราะหนึ่งที่โทษอะไรได้ ถ้าสิ่งที่เราทำเป็นของเสียขึ้นมา ก็มักจะโทษปะปะไปว่าเป็นพรหมลิขิตบ้างละ ชะตากรรมบ้างละ แต่ก็ไม่ใช่เท่ากับคำว่ากรรมเก่า เมื่อเราเด็ก ๆ สมัยนั้นมีโรคอยู่อย่างหนึ่งซึ่งโทษกันระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย คือผู้หญิงบอกว่าโรคนั้นเรียกว่าโรคบุรุษ ส่วนผู้ชายบอกว่าไม่ใช่เป็นโรคผู้หญิงต่างหาก โทษกันไปโทษกันมาจึงใช้คำว่า “โรคเก่า” ละก็เป็นที่รู้กัน

“ด่านไฟเก่า” ก็มีความหมายไปอย่างหนึ่ง หมายถึงผู้ชายกับผู้หญิงที่เคยรักใคร่ แล้วเลิกร้างกันไป เมื่อมาพบกันภายหลังก็จะเกิดรักใคร่กันอีก ถือความรักใคร่เหมือนด่านยังคงครุกรุ่นอยู่ จะลุกโผลงขึ้นมาเมื่อไรก็ได้ เขาจึงว่าด่านไฟเก่านี้สำคัญนัก

ในวงสังคม การถกเถียงระหว่างเก่ากับใหม่จึงมีอยู่เสมอ เพราะทั้งสองอย่างนอกจากไม่เหมือนกันแล้ว ยังมองดูคล้าย ๆ กันตรงกันข้ามเสียอีก พวกหัวเก่ากับหัวใหม่จึงต้องเถียงกันทุกสังคมทุกอาชีพ อยากจะขอยกตัวอย่างเกี่ยวกับของเก่าของใหม่มาให้ดูกันเสียหน่อย ครุกับศิษย์สมัยเก่ากับครุกับศิษย์สมัยใหม่แตกต่างกันมากมายเหลือเกิน ครุสมัยเก่ามักจะเป็นนักพรต ฤาษี ไฉ้มยาว เวลาจะสอนวิชามักจะหลับตาสอน ฝ่ายศิษย์นั้นผมมักจะสั่น บางครั้งบางคราวต้องโกนหัวเสียอีก เวลาฟังการสอนต้องลืมตาโพรงคอยจดคอยจำ แต่ครุสมัยกลับไฉ้มสั่น เวลาสอนก็ยื่นสอนลืมตาโพรง ครกกันข้ามฝ่ายศิษย์นั่งเรียน บางทีหลับตาเรียนเสียด้วย ส่วนผมไม่ต้องพูดกันละ เมื่อครุผมสั่นศิษย์ก็ต้องผมยาวเป็นธรรมชาติ และก็ยาวเอาเสียมาก ๆ เสียด้วย พูดถึงผมก็เหมาะสม เพราะปัจจุบันทั้งชายและหญิงเรียนด้วยกัน ถ้าไฉ้มให้เหมือน ๆ กันก็คงจะเหมาะดีไม่ล้าหลัง

ในชีวิตประจำวันเรามากจะต้องการของใหม่ ของสดเป็นอาหารประจำวัน สิ่งที่จะทำได้ก็ค้นหาที่ตลาด แต่แปลกตลาดที่ว่าไม่ใช่ตลาดใหม่ กลับเป็นตลาดเก่าไปจับ